

NY bekendtgørelse om svovlindholdet i faste og flydende brændstoffer¹

I medfør af § 7, stk. 1, nr. 4, § 44, stk. 1, § 51, stk. 1, nr. 6, § 67, § 73, § 80 og § 110, stk. 3 og 4, i lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 879 af 26. juni 2010, som ændret ved lov nr. 446 af 23. maj 2012, lov nr. 1149 af 11. december 2012 og lov nr. 87 af 28. januar 2014, § 24, § 32, § 43, stk. 2, § 45, § 48, § 61 og § 62 i lov om beskyttelse af havmiljøet, jf. lovbekendtgørelse nr. 929 af 24. september 2009, som ændret ved lov nr. 484 af 11. maj 2010, lov nr. 423 af 10. maj 2011 og lov nr. 1275 af 21. december 2011, samt § 30, stk. 1, § 45, stk. 1, § 59, stk. 4, og § 60 i lov om kemiske stoffer og produkter, jf. lovbekendtgørelse nr. 878 af 26. juni 2010, som ændret ved lov nr. 489 af 21. maj 2013, efter forhandling med transport- og energiministeren og under hensyn til bilag VI i 73/78 Marpol konventionen, fastsættes:

Kapitel 1. Formål, definitioner og anvendelsesområde

§ 1. Bekendtgørelsen fastsætter grænser for svovlindholdet i visse faste og flydende brændstoffer, herunder brændstoffer, der anvendes på skibe og platforme, samt regler for anvendelsen heraf, og for markedsføringen af skibsbrændstoffer.

Stk. 2. Bekendtgørelsen omfatter med de undtagelser, som fremgår af § 3, kul, petroleumskoks (pet-coke) og andre faste fossile brændstoffer samt de olietyper, som er defineret i § 2.

§ 2. I denne bekendtgørelse forstås ved:

1) Fuelolie:

- a. Mineraloliebaserede flydende brændstoffer, med undtagelse af skibsbrændstoffer, som henhører under KN-kode 2710 19 51, 2710 19 68, 2710 20 31, 2710 20 35, 2710 20 39, eller
- b. Mineraloliebaserede flydende brændstoffer, bortset fra gasolie og skibsbrændstoffer, der ud fra deres destillationsgrænser henhører under de svære olier, der er bestemt til anvendelse som brændstof, og hvoraf mindre end 65 % v/v (inklusive tab) destillerer ved 250° C efter ASTM D86-metoden. Kan destillationen ikke bestemmes efter ASTM D86-metoden, klassificeres olieprodukter som fuelolie.

2) Gasolie:

- a. Mineraloliebaserede flydende brændstoffer, med undtagelse af skibsbrændstoffer, som henhører under KN-kode 2710 19 25, 2710 19 29, 2710 19 47, 2710 19 48, 2710 20 17 eller 2710 20 19, eller
- b. Mineraloliebaserede flydende brændstoffer, med undtagelse af skibsbrændstoffer, hvoraf mindre end 65 % v/v (inklusive tab) destillerer ved 250° C, og hvoraf mindst 85 % v/v (inklusive tab) destillerer ved 350° C efter ASTM D86-metoden.

- 3) Skibsbrændstof: Mineraloliebaseret flydende brændstof, der er bestemt til eller anvendes om bord på skibe eller platforme, herunder brændstoffer som defineret i ISO 8217 version 2010. Det omfatter desuden ethvert mineraloliebaseret brændstof, der anvendes om bord på fartøjer til sejlads på indre vandveje, som defineret i direktiv 97/68, og på fritidsfartøjer, som defineret i direktiv 94/25.
- 4) Marin dieselolie: Skibsbrændstof, som defineret for DMB-kvalitet i tabel i ISO 8217 version 2010, med undtagelse af henvisningen til svovlindholdet.
- 5) Marin gasolie: Skibsbrændstof, som defineret for DMX,DMA-og DMZ kvaliteter i tabel I i ISO 8217 version 2010, med undtagelse af henvisningen til svovlindholdet.
- 6) Marpol-konventionen: den internationale konvention om forebyggelse af forurening fra skibe, 1973, som ændret ved protokollen hertil fra 1978.
- 7) Marpol-konventionens bilag VI: Revideret bilag til Marpolkonventionen om regler for forebyggelse af luftforurening fra skibe, vedtaget den 17. juli 2009 ved resolution 182(59) fra IMO's Komité til Beskyttelse af Havmiljøet (MEPC)
- 8) Passagerskib: Skib, som befordrer mere end 12 passagerer, idet der ved passager forstås enhver person, bortset fra
 - a. skibsføreren og besætningsmedlemmerne eller andre personer, der er forhyret eller beskæftiget i en hvilken som helst egenskab om bord på et skib, og
 - b. børn under et år.
- 9) Rutefart: Skibsoverfart mellem de samme to eller flere havne, eller en række rejser fra og til den samme havn, uden at der lægges til andre steder
 - a. i henhold til en offentliggjort fartplan, eller
 - b. med så regelmæssige eller hyppige overfarter, at det svarer til en fartplan.
- 10) Skib ved kaj: Skib, som er sikkert fortøjet eller ankret op i en havn i forbindelse med lastning, losning og ophold (hotelling), herunder de tidsrum, hvor der ikke sker ladningsvirksomhed.
- 11) Markedsføring: Forsyning eller stillen til rådighed for tredjemand, mod eller uden betaling af skibsbrændstoffer til forbrænding om bord, bortset fra forsyning eller stillen til rådighed af skibsbrændstoffer til eksport i skibes fragttanke.
- 12) Emissionsreduktionsmetoder: ethvert tilbehør, materiale, anordning eller apparat, til anbringelse i et skib eller anden procedure, alternativ fuelolie, eller metode til overholdelse af kravene, der anvendes som et alternativ til skibsbrændstoffer med lavt svovlindhold, som opfylder de krav, der er fastsat i denne bekendtgørelse, som kan kontrolleres, kvantificeres og håndhæves.
- 13) ASTM-metode: Prøvemetoder, der er fastlagt af American Society for Testing and Materials i 1976-udgaven af standarddefinitioner og specifikationer for mineralolieprodukter og smøremidler.
- 14) Fyringsanlæg: Ethvert teknisk apparatur, hvori brændstoffer forbrændes med henblik på anvendelse af den producerede varme.
- 15) % m/m: Procent efter vægt (vægtprocent).
- 16) % v/v: Procent efter volumen (volumenprocent).

§ 3. Bekendtgørelsen omfatter ikke brændstoffer, der

- 1) er bestemt til forarbejdning inden endelig forbrænding,
- 2) skal forarbejdes i raffinaderiindustrien,
- 3) anvendes til forskning og testning,
- 4) anvendes af orlogsskibe og andre skibe, der ejes eller benyttes af en stat, så længe skibet udelukkende benyttes i ikkekommerciel statstjeneste,
- 5) anvendes for at sikre et skibs sikkerhed eller menneskeliv på havet,
- 6) anvendes på et skib som følge af skade på skibet eller dets udstyr, under forudsætning af, at der efter skadens indtræden er blevet truffet alle rimelige forholdsregler med henblik på at forebygge eller minimere overskridende emissioner, og der omgående er truffet forholdsregler for at reparere skaden, eller
- 7) anvendes af skibe der benytter emissionsreduktionsmetoder jf. §§ 15-18, dog med forbehold for § 10, stk. 2.

Stk. 2. Bekendtgørelsen omfatter ikke brændstoffer til mobile ikke-vejpgående maskiner og landbrugstraktorer eller dieselolie som defineret i bekendtgørelse om kvaliteten af benzin, dieselolie og gasolie til brug i motorkøretøjer m.v.

§ 4. Kapitel 3 omfatter

- 1) danske skibe i dansk og internationalt farvand,
- 2) udenlandske skibe på dansk søterritorium,
- 3) platforme på dansk søterritorium og i den eksklusive økonomiske zone,
- 4) havne og
- 5) leverandører af skibsbrændstoffer.

Kapitel 2. Brændstoffer, bortset fra skibsbrændstoffer

§ 5. Brændstoffer, bortset fra skibsbrændstoffer, må kun anvendes, hvis de overholder følgende grænseværdier for svovl:

- 1) 0,9 % m/m for kul og andre fossile faste brændstoffer.
- 2) 1,0 % for petroleumskoks (pet-coke).
- 3) 1,0 % m/m for fuelolie.
- 4) 0,1 % m/m for gasolie.

Stk. 2. Grænseværdierne for fossile faste brændstoffer, jf. stk. 1, nr. 1 og 2, gælder for brændsel med et vandindhold på 0 % m/m og reduceres forholdsmæssigt ved vandindhold over 0 % m/m.

Stk. 3. Grænseværdien jf. stk. 1, nr. 3, finder, til og med den 31. december 2015, ikke anvendelse på fuelolie der anvendes

- 1) i fyringsanlæg, der er omfattet af reglerne i bekendtgørelse om begrænsning af visse luftforurenende emissioner fra store fyringsanlæg,
- 2) i fyringsanlæg, der er opstillet på virksomheder omfattet af bilag 1 eller 2 til bekendtgørelse om godkendelse af listevirksomhed (godkendelsesbekendtgørelsen), men som ikke er omfattet af nr. 1, når den godkendte SO₂ -emission fra de pågældende anlæg ikke overstiger 1.700 mg/normal m³ med et iltindhold i røggassen på 3 % v/v på tør basis,
- 3) i fyringsanlæg på raffinaderier der er omfattet af reglerne i bekendtgørelse om begrænsning af visse luftforurenende emissioner fra store fyringsanlæg, eller
- 4) i fyringsanlæg på raffinaderier fyringsanlægget, der ikke er omfattet af nr. 1, indgår i en samlet godkendelse af raffinaderiet, hvor den gennemsnitlige månedlige SO₂ -emission for alle raffinaderiets anlæg, uanset brændstoftype eller brændstokkombinationer, ikke overstiger 1.700 mg/normal m³.

Stk. 4. Grænseværdien jf. stk. 1, nr. 3, finder, fra den 1. januar 2016, ikke anvendelse på fuelolie der anvendes

- 1) i fyringsanlæg, som er omfattet af kapitel III i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU, og som overholder emissionsgrænserne for SO₂ for sådanne anlæg, der er anført i bilag V til nævnte direktiv, eller, hvis disse emissionsgrænseværdier ikke finder anvendelse i medfør af nævnte direktiv, for hvilke de månedlige gennemsnitlige SO₂ -emissioner ikke overstiger 1 700 mg/Nm³ med et iltindhold i røggassen på 3 % vol. på tør basis
- 2) i fyringsanlæg, som ikke er omfattet af nr. 1, og hvis månedlige gennemsnitlige SO₂ -emissioner ikke overstiger 1 700 mg/Nm³ med et iltindhold i røggassen på 3 % vol. på tør basis
- 3) til forbrænding i raffinaderier, hvis de gennemsnitlige månedlige SO₂ -emissioner for alle raffinaderiets anlæg, uanset typen af brændstof eller brændstokkombinationer, men undtagen fyringsanlæg, der er omfattet af nr. 1, gasturbiner og gasmotorer, ikke overstiger 1 700 mg/Nm³ med et iltindhold i røggassen på 3 % vol. på tør basis.

§ 6. Miljøstyrelsen kan give tilladelse til anvendelse af kul og andre fossile faste brændstoffer med højere svovlindhold end angivet i § 5.

Stk. 2. Ansøgning om tilladelse efter stk. 1 skal være skriftlig. Ansøgningen indgives til Miljøstyrelsen. Ansøgningen skal indeholde begrundelse for, at det af produktionstekniske grunde er nødvendigt at anvende sådanne brændstoffer, eller dokumentation for, at der ved brug af afsvovlingsanlæg eller på anden måde kan opnås en reduktion af SO₂ - emissionen, der svarer til anvendelse af brændstoffer, der overholder grænseværdierne i § 5.

Kapitel 3. Skibsbrændstoffer

Markedsføring

§ 7. Der må ikke markedsføres skibsbrændstoffer med et svovlindhold, der overstiger:

- 1) 0,1 % m/m for marin gasolie.
- 2) 1,5 % m/m for marin dieselolie.

Stk. 2. Den, der markedsfører skibsbrændstoffer, skal ved levering til skibe med en bruttotonnage større end 400 eller disses bunkringsfaciliteter i havn samt til platforme udlevere en bunkerleveringsnote med de i bilag 1 angivne oplysninger til den i § 9 nævnte person.

Stk. 3. Den, der markedsfører skibsbrændstoffer, skal ved levering til skibe med en bruttotonnage større end 400 samt til platforme i fællesskab med den i § 9 nævnte person underskrive og forsegle en repræsentativ prøve af det brændstof, som er leveret. Prøven underskrives og forsegles først, når bunkeroperationen er tilendebragt og skal derefter opbevares i overensstemmelse med § 9.

Stk. 4. Den, der markedsfører skibsbrændstoffer, skal opbevare genpart af den kvitterede bunkerleveringsnote, jf. § 9, i mindst tre år fra leveringstidspunktet. Noten skal forevises på forlangende af tilsynsmyndigheden.

Stk. 5. Reglerne i stk. 3 for så vidt angår den forseglede repræsentative prøve finder ikke anvendelse på skibe, der sejler i indenrigsfart.

§ 8. Den, der markedsfører skibsbrændstoffer, skal til Miljøstyrelsen skriftligt oplyse navn, adresse, CVR-nummer og CVR-P-nummer senest 14 dage, før den pågældende påbegynder markedsføring.

Forpligtelser ved modtagelse af brændstof

§ 9. Skibsføreren, den for platformen ansvarlige eller den, han bemyndiger hertil, skal på en genpart af bunkerleveringsnoten kvittere for modtagelsen af brændstoffet, når bunkeroperationen er tilendebragt. Den originale bunkerleveringsnote skal opbevares på skibet eller platformen i mindst tre år fra leveringstidspunktet. Noten skal forevises på forlangende af tilsynsmyndigheden.

Stk. 2. For skibe i fast rutefart, der benytter egne bunkringsfaciliteter i havn, kan bunkerleveringsnoten underskrives af den ansvarlige for disse faciliteter. Den originale bunkerleveringsnote kan herefter opbevares i rederiets varetægt, men en kopi af noten skal opbevares om bord på skibene.

Stk. 3. Skibsføreren, den for platformen ansvarlige eller den, han bemyndiger hertil, skal på den i § 7 angivne prøve af det leverede brændstof kvittere for modtagelsen af prøven. Brændstofprøven skal opbevares i skibets eller platformens varetægt, indtil den pågældende olie er forbrugt, dog mindst 12 måneder fra leveringstidspunktet.

Stk. 4. Skibe i fast rutefart kan vælge at opbevare brandstofprøven i rederiets varetægt og i denne forbindelse kan kvitteringen for modtagelsen af prøven udføres af den ansvarlige for bunkringsfaciliteten i havn.

Stk. 5. Reglerne i stk. 1 - 4 for så vidt angår den forseglede repræsentative prøve finder ikke anvendelse på skibe, der sejler i indenrigsfart.

Anvendelse

§ 10. Der må ikke anvendes skibsbrændstoffer med et svovlindhold, der overstiger:

- 1) 3,50 % m/m, til og med den 31. december 2019, jf. dog §§ 11-13.
- 2) 0,50 % m/m fra den 1. januar 2020, jf. dog §§ 12-13.

Stk. 2. Der må ikke anvendes skibsbrændstoffer med et svovlindhold der overstiger 3,50 % m/m, bortset fra brændstoffer beregnet til skibe, som anvender de i § 17 omtalte emissionsreduktionsmetoder, der fungerer i lukkede systemer.

Stk. 3. Skibsbrændstofferne skal desuden overholde følgende krav:

- 1) Hvis brændstoffet består af blandinger af kulbrinter stammende fra raffinering af råolie, må der kun iblandes små mængder tilsætningsstoffer med henblik på forbedring af ydeevnen.
- 2) Brændstoffet skal være fri for uorganisk syre.
- 3) Brændstoffet må ikke indeholde noget tilsat stof eller kemisk affald, som
 - a. er til fare for skibes sikkerhed eller har negativ indflydelse på maskineriets ydeevne, eller
 - b. er skadeligt for mandskabet, eller
 - c. bidrager til yderligere forurening af luften.

Stk. 4. På platforme gælder stk. 1 ikke for skibsbrændstoffer, der anvendes til:

- 1) Afbrænding af stoffer, der udelukkende og direkte er en følge af efterforskning, udvinding og dertil hørende behandling på platformen af mineralforekomster i havbunden, herunder afbrænding af kulbrinter og afgravninger, mudder og stimuleringsvæske under udførelse af borehuller og prøvearbejder samt afbrænding som følge af kritiske situationer.
- 2) Drift af forbrændingsmotorer eller turbiner, der udelukkende benyttes til efterforskning, udvinding og dertil hørende behandling på platformen af mineralforekomster fra havbunden.

Skærpede regler for anvendelsen af skibsbrændstoffer

§ 11. Passagerskibe i rutefart udenfor SOx-kontrolområder til og fra havne i Det Europæiske Fællesskab må, til og med den 31. december 2019, ikke anvende skibsbrændstoffer med et højere svovlindhold end 1,50 % m/m. Fra den 1. januar 2020 finder grænseværdierne i § 10, stk. 1, nr. 2, anvendelse.

§ 12. I SOx-kontrolområder, jf. stk. 3, må der ikke anvendes skibsbrændstoffer med et svovlindhold, der overstiger 1,00 % m/m. Fra den 1. januar 2015 må der ikke anvendes skibsbrændstoffer med et svovlindhold, der overstiger 0,10 % m/m.

Stk. 2. Hvis skibet tillige benytter brændstoffer med et højere svovlindhold end de i stk. 1 nævnte, skal brændstofsyste­met være skyllet igennem så betids, at det svovlfattige brændstof kan benyttes straks ved indsejling i et SOx -kontrolområde.

Stk. 3. Østersøområdet og Nordsøområdet, jf. § 5 i lov om beskyttelse af havmiljøet, er SOx - kontrolområder.

§ 13. På skibe, der ligger ved kaj, må der ikke anvendes et brændstof med et svovlindhold, der overstiger 0,10 % m/m.

Stk. 2. Skibe, der ligger ved kaj, skal snarest muligt efter ankomsten til kaj og til senest muligt inden afrejsen anvende brændstof, der overholder kravet i stk. 1.

Stk. 3. Stk. 1 gælder ikke

- 1) når skibe ifølge offentliggjorte fartplaner skal ligge ved kaj i under to timer, og
- 2) for skibe ved kaj, der standser alle motorer, kedler og turbiner og anvender strøm fra land.

Stk. 4. Stk. 2 og stk. 3 finder anvendelse til og med den 31. december 2014.

§ 14. Skift mellem brændstoffer, der opfylder kravene i §§ 10-13, og andre skibsbrændstoffer skal i hvert enkelt tilfælde angives i skibsdagbogen med oplysning om indholdet af det i §§ 10-13 nævnte brændstof i hver enkelt tank med dette indhold samt dato, tid og skibets position. Angivelsen skal ske for det tidspunkt, hvor brændstofsyste­met er skyllet igennem.

Forsøg med nye emissionsreduktionsmetoder

§ 15. Miljøstyrelsen kan godkende forsøg med nye emissionsreduktionsmetoder for skibe der sejler under dansk flag samt for skibe, der sejler i dansk søterritorium. Under disse forsøg er anvendelse af skibsbrændstoffer, der opfylder kravene i §§ 10-13 ikke påkrævet, forudsat at

- 1) alle medvirkende skibe installerer manipulationssikret udstyr til kontinuerlig overvågning af røggasemissionerne og anvender dette udstyr i hele forsøgsperioden,

- 2) ingen medvirkende skibe opnår emissionsreduktioner, der er ringere end dem, der ville være opnået ved hjælp af de grænseværdier for brændstoffernes svovlindhold, der er fastlagt i §§ 10-13,
- 3) der i hele forsøgsperioden findes passende systemer til håndtering af affald fra teknologierne til emissionsreduktion, og
- 4) der i hele forsøgsperioden foretages en vurdering af virkningerne på havmiljøet, navnlig på økosystemer i beskyttede trafikhavne, anløbssteder og flodmundinger.

Stk. 2. Ansøgning om godkendelse efter stk. 1 skal være skriftlig. Ansøgningen indgives til Miljøstyrelsen. Ansøgningen skal indeholde tilstrækkeligt detaljerede oplysninger til at vurdere, om de i stk. 1 nævnte vilkår kan overholdes.

§ 16. Godkendelsen efter § 15 skal angive det tidspunkt, hvor forsøget tidligst må påbegyndes, og hvor det senest skal være afsluttet. Begyndelsestidspunktet skal være mindst seks måneder efter, at Miljøstyrelsen har meddelt tilladelsen, og godkendelsen kan højst gives for en periode på 18 måneder.

Stk. 2. Den, der er ansvarlig for forsøget, skal senest seks måneder efter forsøgets afslutning for egen regning offentliggøre fuldstændige forsøgsresultater og samtidig fremsende dem til Miljøstyrelsen og Europakommissionen.

Anvendelse af emissionsreduktionsmetoder

§ 17. Skibe på dansk søterritorium kan anvende emissionsreduktionsmetoder som alternativ til anvendelse af skibsbrændstoffer, der opfylder kravene i §§ 10-13, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Skibe der anvender emissionsreduktionsmetoder, skal til stadighed opnå reduktioner i SO₂-emissioner, der mindst svarer til de reduktioner, der ville være opnået ved anvendelse af skibsbrændstoffer, der opfylder kravene i §§ 10-13. Emissionsreduktionsmetoder skal opfylde de kriterier, der er angivet i bilag 2. Ækvivalente emissionsværdier bestemmes i overensstemmelse med bilag 3.

Godkendelse af emissionsreduktionsmetoder

§ 18 Emissionsreduktionsmetoder, der er omfattet af Rådets direktiv 96/98/EF godkendes i overensstemmelse med nævnte direktiv.

2. Emissionsreduktionsmetoder, der ikke er dækket af stk. 1, godkendes efter proceduren i artikel 3, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2099/2002 af 5. november 2002 om oprettelse af et udvalg for sikkerhed til søs og forebyggelse af forurening fra skibe (USS) under hensyn til:

- a) de retningslinjer, der udarbejdes af IMO,
- b) resultaterne af forsøg, der gennemføres i medfør af §§ 15 - 16,
- c) virkningerne på miljøet, herunder de emissionsreduktioner, der kan opnås, og virkninger på økosystemer i beskyttede trafikhavne og anløbssteder og flodmundinger, og
- d) gennemførligheden af overvågning og kontrol.

Kapitel 4. Modtagefaciliteter

§ 19. I havne, der anløbes af skibe, der vil aflevere rester fra rensning af udstødningsgas, skal havnebestyrelsen eller den for havnen eller pladsen ansvarlige sørge for, at der etableres en ordning til modtagelse af dette affald.

Kapitel 5. Kontrol-, klage- og straffebestemmelser

§ 20. Kommunalbestyrelsen fører tilsyn med

- 1) overholdelsen af grænseværdierne i § 5 og
- 2) overholdelse af vilkår fastsat i forbindelse med tilladelser efter § 6.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen foretager en stikprøvevis kontrol af flydende brændstoffer med tilstrækkelig hyppighed, i tilstrækkelige mængder og på en sådan måde, at de udtagne prøver er repræsentative for det undersøgte brændstof.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen udarbejder en kortfattet årlig rapport om tilsynsvirksomheden i henhold til stk. 2, herunder oplysning om der ved prøveudtagning og -analyse er anvendt akkrediterede laboratorier og om de anvendte metoder, jf. § 2. Rapporten skal være Miljøstyrelsen i hænde senest den 31. maj i året efter det år, rapporten vedrører.

§ 21. Det i § 20, stk. 1, nr. 1 og 2, nævnte tilsyn føres af Miljøstyrelsen for virksomheder, der er omfattet af styrelsens godkendelses- eller tilsynskompetence i medfør af bekendtgørelse om godkendelse af listevirksomhed.

§ 22. Tilsyn og kontrol med overholdelse af bestemmelserne i §§ 7- 19 i denne bekendtgørelse udøves af Miljøstyrelsen, bistået af Søfartsstyrelsen, for så vidt angår tilsynet med skibe.

Stk. 2. Prøveudtagning foretages med tilstrækkelig hyppighed, i tilstrækkelige mængder og på en sådan måde, at de udtagne prøver er repræsentative for det undersøgte brændstof og for det brændstof, der anvendes af skibe, der befinder sig indenfor relevante havområder og havne.

Stk. 3. Som udgangspunkt anvendes følgende prøvetagnings-, analyse- og inspektionsmetoder:

- 1) Prøvetagning fra skibsbrændstoffer til forbrænding om bord, når dette er under levering til skibe, efter retningslinjerne i Marpolkonventionens bilag VI med efterfølgende analyse af brændstoffets svovlindhold.

- 2) Prøvetagning og analyse af svovlindholdet i skibsbrændstoffer til forbrænding om bord, der er indeholdt i brændstoftanke, hvor det er muligt, og i forseglede brændstofprøver om bord på skibe.
- 3) Inspektion af skibsdagbog og bunkerleveringsnoter.

Stk. 4. Miljøstyrelsen kan anvende andre prøvetagnings-, analyse- og inspektionsmetoder som supplement til de i stk. 3 anførte metoder.

§ 23. Miljøstyrelsen kan tilbageholde skibe, hvor der anvendes skibsbrændstoffer med et højere svovlindhold end tilladt i §§ 10-13, indtil forholdene er bragt i overensstemmelse med reglerne.

Stk. 2. Skibe, hvor der ifølge bunkerleveringsnoten anvendes brændstoffer med et højere svovlindhold end tilladt i §§ 10-13, kan tilbageholdes, indtil forholdene er bragt i overensstemmelse med disse regler.

Stk. 3. I vurderingen af, om et skib skal tilbageholdes efter stk. 2, kan blandt andet følgende omstændigheder indgå:

- 1) Om den ansvarlige for skibet kan dokumentere de tiltag, der er taget for at leve op til kravene i denne bekendtgørelse.
- 2) Om den ansvarlige for skibet kan dokumentere, at der, inden for skibets rute, er forsøgt at købe forskriftmæssigt brændstof, og at dette ikke var muligt, herunder hvorvidt den ansvarlige for skibet har underrettet myndighederne om, at der ikke har været mulighed for at købe forskriftmæssigt brændstof, da dette ikke har været tilgængeligt inden for skibets rute.

§ 24. Som referencemetode til bestemmelse af svovlindholdet i flydende brændstoffer benyttes ISO-metode 8754 (2003) eller Pr EN ISO 14596 (2007).

Stk. 2. For at bestemme, om skibsbrændstoffer, der leveres til og anvendes om bord på skibe, overholder de svovlgrænser, der kræves i § 10, og §§ 12 - 13, anvendes verifikationsproceduren for brændselsolieprøver i henhold til Marpolkonventionens bilag VI, tillæg VI.

§ 25. Miljøstyrelsens afgørelser efter denne bekendtgørelse kan ikke påklages til anden administrativ myndighed, dog kan afgørelser efter § 23 påklages til Ankenævnet for Søfartsforhold efter reglerne i havmiljølovens § 51 a.

§ 26. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der

- 1) anvender brændstoffer, herunder skibsbrændstoffer, med et højere svovlindhold end de i §§ 5 og 10-13 nævnte, uden tilladelse efter §§ 6 eller 15,
- 2) overtræder vilkår i en tilladelse efter §§ 6 eller 15,
- 3) anvender emissionsreduktionsmetoder, der ikke overholder kravene i §17.
- 4) markedsfører skibsbrændstoffer med et højere svovlindhold end det i § 7, stk. 1, nævnte,
- 5) undlader at udlevere en underskrevet bunkerleveringsnote eller afgiver urigtige oplysninger i noten, jf. § 7, stk. 2,
- 6) undlader at underskrive, forsegle og opbevare en repræsentativ brændstofprøve, jf. § 7, stk. 3,
- 7) undlader at opbevare genpart af den kvitterede bunkerleveringsnote, jf. § 7, stk. 4,

- 8) undlader anmeldelse efter § 8,
- 9) undlader at kvittere for eller at opbevare en bunkerleveringsnote eller at kvittere på eller opbevare en brændstofprøve i overensstemmelse med § 9,
- 10) undlader at foretage optegnelser som angivet i § 14, eller afgiver urigtige oplysninger i skibsdagbogen,
- 11) undlader at afrapportere forsøg efter § 16, stk. 2, eller
- 12) undlader at etablere en modtageordning efter § 19.

Stk. 2. Straffen kan stige til fængsel i indtil 2 år, hvis overtrædelsen er begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed, og hvis der ved overtrædelsen er

- 1) voldt skade på miljøet eller fremkaldt fare herfor eller
- 2) opnået eller tilsigtet en økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre, herunder ved besparelser.

Stk. 3. Stk. 2 finder ikke anvendelse på overtrædelser begået fra udenlandske skibe, medmindre overtrædelsen er begået i indre territorielt farvand. For overtrædelser begået fra udenlandske skibe i ydre territorielt farvand kan straffen stige til fængsel i indtil 2 år, hvis der er tale om forsætlig og alvorlig forurening af havmiljøet.

Stk. 4. Der kan pålægges selskaber m.v. strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 27. Såfremt et skib ikke overholder de krav til skibsbrændstof, som er fastsat i denne bekendtgørelse, kan Miljøstyrelsen kræve, at skibet:

- a) fremlægger en oversigt over de foranstaltninger, der er truffet for at forsøge at efterkomme kravene, og
- b) forelægger dokumentation for, at det har forsøgt at købe skibsbrændstof, der opfylder kravene i dette direktiv, i overensstemmelse med skibets rejseplan, og — i tilfælde af, at det ikke var tilgængeligt som planlagt — at der blev gjort forsøg på at finde alternative kilder for sådant skibsbrændstof, og at der på trods af en stor indsats for at finde frem til skibsbrændstof, der opfylder kravene i denne bekendtgørelse, ikke var mulighed for at købe sådant brændstof.

Kapitel 6. Ikrafttrædelse

§ 28. Denne bekendtgørelse træder i kraft den.

Stk. 2. Bekendtgørelse nr. 1098 af 19. september 2009 om begrænsning af svovlindholdet i flydende og faste brændstoffer, ophæves.

Bilag 1.

Oplysninger, der skal medtages i bunkerleveringsnoten

1. Det modtagende skibs navn og IMO-nr.
2. Havn, hvor skibsbrændstoffet leveres.
3. Dato for leveringen.
4. Navn, adresse og telefonnummer for leverandør af brændstoffet til skibet.
5. Produktets navn(e).
6. Mængde i tons (metriske tons).
7. Vægtfylde ved 15° C, kg/m³.
8. Svovlindholdet i den pågældende olie (% m/m).
9. En erklæring underskrevet af leverandøren eller dennes repræsentant, der bekræfter, at det leverede brændstof opfylder kravene i § 7, stk. 1, stk. 2, eller § 12, stk. 1.

Bilag 2.

KRITERIER FOR ANVENDELSE AF EMISSIONSREDUKTIONSMETODER OMHANDLET I § 17.

De emissionsreduktionsmetoder, der er omhandlet i § 17, skal mindst opfylde de kriterier, der er anført i følgende instrumenter alt efter, hvilket instrument der er relevant:

Emissionsreduktionsmetode	Anvendelseskriterier
Blanding af skibsbrændstof og fordampet gas	Kommissionens afgørelse 2010/769/EU af 13. december 2010 om fastlæggelse af kriterier for LNG-tankskibes anvendelse af teknologiske metoder som alternativ til anvendelse af skibsbrændstoffer med lavt svovlindhold, der opfylder kravene i artikel 4b i Rådets direktiv 1999/32/EF om begrænsning af svovlindholdet i visse flydende brændstoffer som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/33/EF om svovlindholdet i skibsbrændstoffer [1].
Rensningssystemer til udstødningsgas	Resolution MEPC.184(59) vedtaget den 17. juli 2009 Vaskevand fra anvendelse af rensningssystemer til udstødningsgas, hvor der anvendes kemiske stoffer, tilsætningsstoffer, blandinger og relevante kemikalier, der dannes på stedet, jf. punkt 10.1.6.1. i resolution MEPC.184(59), må ikke udledes i havet, herunder i beskyttede trafikhavne, anløbssteder og flodmundinger, medmindre skibsoperatøren har påvist, at sådant vaskevand ikke har nogen væsentlige negative virkninger på og ikke udgør nogen risiko for menneskers sundhed og miljøet. Hvis det kemikalie, der anvendes, er kaustisk soda, er det tilstrækkeligt, at vaskevandet lever op til kravene i resolution MEPC.184(59), og at dets pH-værdi ikke overskrider 8,0.
Biobrændstof	Anvendelse af biobrændstof som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder [2], der overholder relevante CEN- og ISO-standarder. Blandinger af biobrændstof og skibsbrændstof skal overholde de i dette direktivs artikel 3a, artikel 4a, stk. 1, 1a og 4 og artikel 4b fastsatte svovlstandarder.

Bilag 3.

ÆKVIVALENTE EMISSIONSVÆRDIER FOR EMISSIONSREDUKTIONSMETODER SOM OMHANDLET I § 17.

Svovlgrænser for skibsbrændstof som omhandlet i §§ 12 - 13 og i regel 14.1 og 14.4 i Marpol-konventionens bilag VI og ækvivalente emissionsværdier som omhandlet i § 17:

Svovlindhold i skibsbrændstof (% m/m)	Forholdet mellem emission af SO ₂ (ppm) og CO ₂ (% v/v)
3,50	151,7
1,50	65,0
1,00	43,3
0,50	21,7
0,10	4,3

Bemærk:

- Anvendelse af emissionsgrænser i forholdet mellem CO₂ og SO₂ gælder kun, når der anvendes oliebaseeret destillat eller residuale fuelolier.

- I begrundede tilfælde, hvor CO₂-koncentrationer reduceres af enheden til rensning af udstødningsgas (EGC-enheden), kan CO₂-koncentrationen måles ved EGC-enhedens indtag under forudsætning af, at korrektheden af en sådan metodologi kan demonstreres klart.

(1) Bekendtgørelsen indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets direktiv 1999/32/EF af 26. april 1999 om begrænsning af svovlindholdet i visse flydende brændstoffer og om ændring af direktiv 93/12/EØF, EF-Tidende 1999, nr. L 121, side 13, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/33/EF af 6. juli 2005 om ændring af direktiv 1999/32/EF for så vidt angår svovlindholdet i skibsbrændstoffer, EU-Tidende 2005, nr. L 191, side 59, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/33 af 23. april 2009 om ændring af direktiv 98/70/EF for så vidt angår specifikationer for benzin, diesel og gasolie og om indførelse af en mekanisme for overvågning og reduktion af emissionerne af drivhusgasser og om ændring af Rådets direktiv 1999/32/EF for så vidt angår specifikationer for brændstof, der benyttes til sejlads på indre vandveje og om ophævelse af direktiv 93/12/EØF, EU-Tidende 2009, nr. L 140, side 88, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/33/EU af 21. november 2012 om ændring af Rådets direktiv 1999/32/EF for så vidt angår svovlindholdet i skibsbrændstoffer. Bekendtgørelse nr. 532 af 25. maj 2001 om begrænsning af svovlindholdet i visse flydende og faste brændstoffer og bekendtgørelse nr. 1110 af 17. november 2005 om begrænsning af svovlindholdet m.v. i brændselsolier, som anvendes om bord på skibe og platforme har som udkast været notificeret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 (informationsproceduredirektivet) som ændret senest ved direktiv 98/48/EF af 20. juli 1998. Reglerne fra bekendtgørelserne videreføres i denne bekendtgørelse.